

Tajemný život rostlin

Příběh ranhojiče – úvodní text k příběhu

Účastníkům přečte nahlas jeden z realizátorů:

Píše se rok 1598 a ty jsi byl právě přijat do služeb císaře Rudolfa II. jako ranhojič. Na toto výnosné místočko tě protlačil tvůj vykutálený strýc loupeživý rytíř Vulgaris von Fazole. Zmínil se o tobě jednomu z císařových rádců.

„Můj synovec je vyhlášený ranhojič, který léčil i anglického krále pomocí magických bylin z celého světa, právě se vrátil do Prahy a hledá zde službu.“

Slovo dalo slovo, a tak jsi byl za pár dní přiveden k císařskému dvoru. Strýc ti před tvým odchodem strčil do jedné ruky jakýsi ranec plný sušených bylin, který nejspíš ukradl nějakému obchodníkovi, a do druhé ruky ti vtlačil pergamen s falšovaným doporučením od anglického krále.

„Ale co když císař pozná, že léčení a bylinám vůbec nerozumím...jsem přece jenom syn obyčejného sedláka,“ dovolil sis koktavě oponovat.

„Císař? Ten stárnoucí blázen? Myslíš si, že něco pozná? Ten je rád, když sám trefí na nočník!“ uchechtl se bezstarostně tvůj strýc.

„Podívej se, tvému otci jsem na smrtelné posteli slíbil, že se o tebe dobře postarám. Tahle služba je pro tebe velká příležitost. Vytáhneš prostě vždycky nějakou bylinu z toho rance a pak budeš žvanit o tom, na co všechno to pomáhá... v podstatě pak císaři můžeš dát třeba i odvar z makovic a bude vystaráno.“

Po pár dnech u dvora jsi musel dát svému strýci za pravdu. Císař byl skutečně blázen. Nicméně tvá pohodlná služba ranhojiče se ze dne na den změnila v pořádnou patálii.

„Císař má pro tebe důležitý úkol,“ pravil vážným hlasem jeden z císařových nejbližších rádců. „Potřebuje, abys mu do týdne sehnal kořen mandragory. Našel v nějaké podivné knize recept na výrobu lektvaru neviditelnosti a prahne po tom, aby si lektvar připravil sám. Jeho milost

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

chce svoje tajemné zmizení předvést dvořanům při oslavách svých narozenin, které jsou příští týden. Jediná z ingrediencí, která v jeho alchymistické kuchyni chybí, je právě mandragora. Jsi prý jediný, koho výjimečná znalost kouzelných bylin k tomuto úkolu předurčuje. Jdi a dones císaři mandragoru do příštího nedělního soumraku, taková je vůle našeho milovaného císaře.“

„Ale ovšem,“ zablekotal jsi a v hlavě jsi po paměti procházel obsah toho podivného rance - je tam spousta pytlíčků s popisky, spousta bylin, o kterých jsi nikdy neslyšel, ale nic, co by se alespoň vzdáleně podobalo kořenu mandragory.

„Promiňte, ctěný kníže, ale mandragora je velmi vzácná a ceněná bylina, co když ji tak rychle neseženu?“

„Pak budeme nuceni pozměnit program narozeninových oslav jeho výsosti, místo zmizení celého císaře se bude konat zmizení hlavy jeho ranhojiče. Víte jistě, co mám na mysli?“

„Ano jistě...,“ odpověděl jsi skřehotavě, protože se ti při představě popravičího špalku sevřelo hrůzou hrdlo.

„Jak vidím, jste velmi bystrý mladý muž, který si i v takové nelehké situaci bude jistě vědět rady,“ odvětil bez hnutí brvy rádce a odkráčel klidným krokem do tmavé hradní chodby.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY